

[N. Chr. Christensen.]

en virkelig Revision gennemført. Derfor skal jeg nøjes med at udtale Tilfredshed med, at det ved Behandlingen i Lands-tinget er lykkedes at faa Lovens Løbetid begrænset til Tiden indtil Slutningen af April Maaned 1948. I Modsætning til det ærede Medlem Hr. Bundvad har jeg den Opfattelse, at det skulde være muligt i Løbet af dette halve Aar at tilrettelægge forstandige Ændringer i Loven, og efter den Argumentation, som det ærede Medlem Hr. Bundvad førte frem imod visse Urime-ligheder i Loven, skulde det vel heller ikke være umuligt saa nogenlunde at opnaa Samling om dem her i dette høje Ting. I Tiden indtil da haaber jeg, at det Udvalg, der blev nedsat i Marts, kan faa Lejlighed til at tage hele Lukkeloven op til saglig behandling. Jeg vil mene, at man kan naa et Stykke frem, hvis man bl. a. tager Hensyn til de af Landboorganisationerne rejste Krav om, at Lukningen Lørdag Ef-termiddag bliver udskudt til Kl. 16 eller Kl. 17. Jeg kan ikke tro, at disse Krav skulde være i Uoverensstemmelse med, hvad Husmødrene og Forbrugerne ønsker, og jeg kan heller ikke tro, at Detailhandlerstanden ikke skulde være interesseret i, at vi fik en Lukkelov, som bortskar den Misfornøj-else, der i Dag findes i meget store Kredse af Befolkningen. Hvis dette skete, fik De-tailhandlerne og deres Medhjælpere allige-vel en god Lørdagsfrihed, og Forbrugerne i By og paa Land kunde gøre deres Indkøb.

Idet jeg haaber, at der maa blive taget Hensyn til de Betragtninger, jeg paa mit Partis Vegne her har fremført, skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse med den Begrænsning, der er sat ind i Lands-tinget, gaaende ud paa, at Loven udløber den 30. April 1948. Vi haaber paa efter denne Tid at faa en bedre Lukkelov end den, vi har i Dag.

Weikop: Efter de Betragtninger, som allerede er fremsat, maa man uvilkaarligt faa det Indtryk, at der her er Tale om en permanent Lukkelov. Nu er der jo imidlertid kun Tale om at forlænge den midlertidige Lov i 5 Maaneder, og derfor vil jeg ganske afstaa fra at komme ind paa alle de Problemer, som ligger i selve Lukkeloven; dem mener jeg det vil være rimeligere at behandle, naar der kommer Forslag fra det nedsatte Udvalg. Hvis jeg skulde gaa ind paa og imødegaa de Syns-punkter, som allerede er fremsat, tror jeg, det vilde føre for vidt i dette Øjeblik.

Jeg vil gerne give Udtryk for, at jeg

er enig i, at de handlende naturligvis i første Række skal staa til Raadighed for Forbrugerne, og jeg tror ogsaa, at alle handlende er enige heri. Men man maa jo ikke glemme, at Forholdene — som det allerede er sagt og ofte siges fra denne Talerstol — er præget af en vis Varemangel og ogsaa af en vis Personalemangel, og det maa man tage i Betragtning, naar man taler om, at visse Forretninger maaske ikke overholder Lukketiderne, som de egent- lig burde gøre. Det tjener helt og fuldt til de handlendes Undskyldning. Jeg vil ikke hermed forsvare de handlende, der ganske tilsidesætter fornuftige og rimelige Krav, selvfølgelig ikke, men det forekommer mig, at disse Forhold maa man tage i Betragt-ning.

Endelig vil jeg gerne sige, at selv om man i dette Øjeblik — saaledes som der er fremsat Ønske om fra De samvirkende Landboforeninger — vilde forlænge Aab-ningstiden om Lørdagen, nærer jeg nogen Tvivl om, at det virkelig vilde blive gennemført. Thi — og det maa jo være det afgørende — een Ting er at bestemme en Lukketid, en anden at faa den overholdt, og i saa Henseende findes der jo ingen Midler, i hvert Fald for Lovgivningsmagten, til at kræve, at Butikkerne skal være aabne indtil den Lukketid, der er fastsat i Lukke- loven; det er en given Ting, at det kan man ikke. Man har tidligere her i dette høje Ting ved Behandlingen af Vareforsy- ningsloven været inde paa det Spørgsmaal, om man kunde paabyde, at de handlende skulde have aabent for at forsyne Folk, ikke i Henhold til Lukkelovsbestemmelserne, men i Henhold til Vareforsyningsloven. I den Betænkning, der forelaa, og i de Ud- tælelser, der fremkom, staar det ganske tydeligt og klart, at vel kan man gøre dette, det er ikke udelukket, at man kan give et saadant Paabud i Henhold til Vareforsy- ningsloven, men man skal paa dette Om- raade vise megen Forsigtighed og kun gøre det, hvor det drejer sig om meget nødven- dige Forbrugsvarer. Derfor vil jeg gerne slaa fast, at man aldrig kan paabyde, at Butikkerne skal holde aabent indtil den Tid, som Lukkeloven nu engang fastsætter som Lukketid.

Jeg nærer nogen Tvivl om, hvorvidt det nedsatte Lukkelovsudvalg kan blive færdigt med sit Arbejde til Slutningen af April Maaned, og jeg nærer ogsaa nogen Tvivl om, hvorvidt Forholdene til det Tids- punkt er saa afklarede, at Lukkelovsudval- get har Mulighed for at afgive Betænk- ning. Hvis det skulde være muligt, vil det